

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessio Fidei Exhibita Invictiss. Imp. Carolo V. Cæsari
Aug. in Comicijs Avgvstæ. Anno M. D. XXX.**

Melanchthon, Philipp

Vitebergæ, 1542

VD16 C 4714

XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35748

ARTICVLI FIDEI

Ecclesijs. Quanta fuerit olim obscuritas, quanta confusio doctrinæ de bonis operibus, bonæ mentes satis norunt, Nemo monebat de discrimine humanarum traditionum & legis diuinæ. Nemo docebat, quomodo placerent bona opera, in tanta nostra infirmitate. Deniq; altissimum silentium erat de fide, qua opus est in remissione peccatorum. At explicatis nūc his rebus, tenent piæ consciencie, consolationem, & certam spem salutis, & intelligūt ueros cultus, & norunt quomodo placeant Deo, & quomodo sint meritorij.

XXI.

De ueneratione sanctorum docent, quod utile sit sanctorum memoriam proponere, ut eorum exemplis fidem nostram confirmemus, Item ut eorum fidem & bona opera imitemur quantum cuiusq; uocatio requirit, ut *Cæsar* exemplū *Dauidis* imitari potest, in bello gerendo ad repellendos *Turcas*, Nam uterq; Rex est. Debemus etiam gratias Deo agere, quod tam multa & gloriosa exempla misericordie suæ proposuerit Ecclesiæ in sanctis, Item q; Ecclesiam pucherrimis donis ac uirtutibus sanctorum ornauerit, Laudandi sunt & ipsi sancti, qui donis Dei pie usi sunt, qui ad ornandam
Ecclesiam

PRAECIPVI:

Ecclesiam contulerint. Ceterum scriptura non docet inuocare sanctos, seu auxilium a sanctis petere, sed unum Christum nobis proponit mediatorē, propiciatorem, pontificem & intercessorem. De hoc habemus praecepta & promissiones, ut & ipsum inuocemus, & statuamus exaudiri preces nostras, cum ad hunc pontificem & intercessorem confugimus, sicut inquit Ioan. 16. Quicquid petieritis patrē in nomine meo, dabit uobis. Et Ioan. 14. Quicquid petieritis in nomine meo, id faciam, Hec testimonia iubent ad Christum confugere, iubent ut Christum sentiamus esse intercessorem, & placatorem, iubent ut confidamus nos exaudiri a patre propter Christum. De sanctis uero, nec precepta, nec promissiones nec exempla sunt in hanc sententiam in scripturis. Et obscuratur officium & honos Christi, cum homines confugiunt ad sanctos & hos ducunt esse mediatores eosq; inuocant, & sibi fingunt opinionem, sanctos esse benigniores, atq; ita fiduciam, debitam Christo, transferunt in sanctos. At Paulus inquit, Vnus est mediator Dei & hominum. Hunc igitur cultum precipue requirit Christus, ut sentiamus ad ipsum confugiendum esse, ipsum esse intercessorem, propter quem certo exaudiamur &c.

d

Hec

ARTICVLI FIDEI

Hæc summa est doctrinæ quæ in Ecclesijs nostris traditur. Et consentaneam esse iudicamus & Propheticæ ac Apostolicæ scripturæ, & Catholicæ Ecclesiæ, Postremo etiam Romanæ Ecclesiæ, quatenus ex probatis scriptoribus nota est. Atq; idem iudicaturos esse speramus omnes bonos & doctos viros. Non enim aspernamur consensum Catholicæ Ecclesiæ, Nec est animus nobis ullum nouum dogma & ignotum sanctæ Ecclesiæ, inuehere in Ecclesiam. Nec patrocinari impijs aut sediciosis opinionibus uolumus, quas Catholica Ecclesia dænavit. Non enim adducti praua cupiditate, sed coacti autoritate uerbi Dei & ueteris Ecclesiæ, amplexi sumus hanc doctrinam, ut & gloria Dei fieret illustrior, & consuleretur pijs mentibus in uniuersa Ecclesia. Constat enim plerosq; abusos irrepisse in Ecclesiam, qui emendatione opus habent. Et cum propter gloriam Christi, tum propter salutem omnium gentium maxime optamus, ut diligenter cognitis his controuersijs, Ecclesia re-purgetur, & ab ijs abusibus liberetur, qui dissimulari non possunt, quam ob causam diu iam omnes boni uiri in omnibus nationibus expetunt Synodum, cuius quidem spem aliquam clementiss. Imperator omnibus gentibus ostendit. Faciet igitur
Imperator

PRÆCIPVL.

Imperator rem dignissimam sua magnitudine & foelicitate, & exoptatam uniuersæ Ecclesiæ, si in Synodo permiserit iudiciũ de tantis rebus, non illis qui priuatos adfectus in consilium adhibent, sed delectis pijs & doctis uiris, qui gloriæ Christi, & saluti uniuersæ Ecclesiæ consulere cupiant. Hæc est usitata & legitima uia in Ecclesiâ, dirimendi dissensiones, uidelicet ad synodos referre controuersias Ecclesiasticas.

Hunc morem seruauit Ecclesia inde usq; ab Apostolis. Et præstantissimi Imperatores Constantinus ac Theodosius, etiam in rebus non ualde obsecuris, & dogmatibus absurdis, tamẽ sine Synodo, nihil constituere uoluerunt, ut Ecclesiæ libertatem in iudicijs dogmatum conseruarent. Et honestissimum est Cafari, illorum optimorum principum exemplum imitari, præsertim cum nos nihil mutauerimus, sine exemplo ueteris Ecclesiæ. Et speramus hanc tantam foelicitatem Imperatori diuinitus datam esse, ad Ecclesiæ emendationem ac salutẽ. Certe hanc gratiam Deus ab ipso reposcit, ut potentiã suam conferat ad ornandã Christi gloriam, ad Ecclesiæ pacem, ad prohibendam immanem & iniustissimam crudelitatem, quæ mira quadam ra-

d ij bie passim

ARTICULI FIDEI

bie passim exercetur in membra Christi, in homines pios & innocentes. Harum maximarum rerum curam mandavit Deus summis principibus. Ideo excitat Monarchas, ut iniusta imperia prohibeant, quemadmodum excitavit Cyrum, ut liberaret a captivitate populum Iudeorum, Constantinum, ut illam infinitam seviciam, quæ tunc in Christianos exercebatur, depelleret. Ita optamus ut Cesar, & curam emendandæ Ecclesiæ suscipiat, & iniustam crudelitatem prohibeat.

Nam articuli nostri quos recensuimus, satis clare testantur, nos nullum dogma contra Catholicam Ecclesiam, nullam impiam aut sediciosam opinionem docere aut probare, Imo quosdam insignes articulos Christianæ doctrinæ a nostris pie & utiliter illustratos esse. In externis traditionibus, abusus quidam mutati sunt, quarum etiam si qua est dissimilitudo, si tamen doctrina & fides pura sit, nemo propter illam traditionum humanarum dissimilitudinem habendus est hereticus, aut desertor Catholicæ Ecclesiæ. Nam unitas Catholicæ Ecclesiæ consistit in doctrinæ & fidei consensu, non in traditionibus humanis, quarum semper in Ecclesijs per totum orbem magna fuit dissimilitudo

PRÆCIPVI.

militudo. Nec uero fidem habeat *Cæsarea Maie-*
stas his, qui, ut odia contra nos inflamment, miras
calumnias spargunt. Prædicant omnes ceremo-
nias, omnes bonos mores in Ecclesijs deleri a no-
bis. Hæc crimina aperte falsa sunt. Nos enim &
ceremonias diuinitus institutas, summa pietate con-
seruamus, & ut earum reuerentiam augeremus,
tantum nouos quosdam abusus sustulimus, qui con-
tra scripturam, contra ueteres Canones, contra
ueteris Ecclesiæ exempla, sine ulla certa autorita-
te uicio temporum recepti sunt. Ac magna ex par-
te ueteres ritus diligenter apud nos seruantur.
Quare rogamus, ut *Cæsarea Maiestas*, clementer
audiat, quid in externis ritibus seruetur, quid qua
de causa mutatum sit.

ARTICVLI DE ABVSIBVS QVI IN EXTERNIS RITIBVS MVTATI SVNT.

DE MISSA.

Falso accusantur Ecclesiæ nostræ, quod Missam
aboleant. Retinetur enim Missa apud nos &
summa reuerentia celebratur, seruantur & usita-
te ceremoniæ fere omnes, præter quam quod la-
tinis cantionibus admiscantur alicubi germanicæ.

d iij

que